

Brussel, 24.5.2018
COM(2018) 316 final

2018/0160 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (codificatie)

TOELICHTING

1. In de context van een Europa van de burgers hecht de Commissie groot belang aan het vereenvoudigen en verduidelijken van het recht van de Unie om het duidelijker en toegankelijker te maken voor de burger, zodat deze nieuwe mogelijkheden krijgt en in staat wordt gesteld gebruik te maken van de specifieke rechten die hij aan het recht van de Unie kan ontleen.

Dit doel kan niet worden verwezenlijkt zolang talloze bepalingen die meermaals en vaak ingrijpend zijn gewijzigd, gedeeltelijk in de oorspronkelijke handeling en gedeeltelijk in de latere wijzigingshandelingen te vinden zijn. Om dan na te gaan wat de geldende regels zijn, is veel zoekwerk vereist, waarbij een groot aantal handelingen moet worden vergeleken.

Codificatie van meermaals gewijzigde regels is dan ook van essentieel belang om het recht duidelijk en doorzichtig te maken.

2. Bij haar besluit van 1 april 1987¹ heeft de Commissie haar diensten opgedragen alle handelingen na maximaal tien wijzigingen te codificeren, waarbij zij erop wijst dat dit een minimumregel is en dat haar diensten ter wille van de duidelijkheid en het juiste begrip van de bepalingen ernaar zouden moeten streven de teksten waarvoor zij verantwoordelijkheid dragen, met nog kortere tussenpozen te codificeren.
3. De conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Edinburgh (december 1992) hebben dit bevestigd² en het belang van codificatie onderstreept, omdat daarmee rechtszekerheid wordt verschaft omtrent de vraag welke wetgeving op een gegeven moment op een bepaald onderwerp van toepassing is.

Bij codificatie moet de normale procedure voor de vaststelling van handelingen van de Unie volledig in acht worden genomen.

Aangezien bij codificatie geen inhoudelijke wijzigingen in de betrokken wetteksten mogen worden aangebracht, zijn het Europees Parlement, de Raad en de Commissie bij Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 een versnelde werkmethode voor de codificatie van wetteksten overeengekomen.

4. Dit voorstel beoogt de codificatie van Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad van 27 juni 2005 met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing³. De nieuwe verordening vervangt de verschillende handelingen die erin zijn verwerkt⁴; dit voorstel laat de inhoud van de handelingen die worden gecodificeerd onverlet en beperkt zich er derhalve toe deze samen te voegen en daarin slechts de formele wijzigingen aan te brengen die voor de codificatie zelf vereist zijn.

¹ COM(87) 868 PV.

² Zie bijlage 3 bij deel A van die conclusies.

³ Opgenomen in het wetgevingsprogramma voor 2017.

⁴ Zie bijlage X bij dit voorstel.

5. Dit voorstel voor een codificatie is opgesteld op basis van een voorafgaande consolidatie, in 24 officiële talen, van Verordening (EG) nr. 1236/2005 en de handelingen tot wijziging daarvan, met behulp van een gegevensverwerkingssysteem van het Bureau voor publicaties van de Europese Unie. Voor zover de artikelen zijn vernummerd, is het verband tussen de oude en de nieuwe nummering weergegeven in een concordantietabel die is opgenomen in bijlage XI bij de gecodificeerde verordening.

↓ 1236/2005 (aangepast)

2018/0160 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (codificatie)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie , en met name artikel 207, lid 2 ,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁵,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

↓

- (1) Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad⁶ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd⁷. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van die verordening te worden overgegaan.

↓ 1236/2005 overweging 1
(aangepast)

- (2) De eerbiediging van de rechten van de mens vormt, overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, een van de waarden die de lidstaten alle onderschrijven. De Europese Gemeenschap besloot in 1995 de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden een fundamenteel onderdeel te maken van haar betrekkingen met derde landen. Zij besloot hiertoe in alle nieuwe handels-, samenwerkings- en associatieovereenkomsten van algemene aard met derde landen een hiertoe strekkende clausule op te nemen.

⁵ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁶ Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad van 27 juni 2005 met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (PB L 200 van 30.7.2005, blz. 1).

⁷ Zie bijlage X.

↓ 1236/2005 overweging 2
(aangepast)

- (3) Artikel 5 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en artikel 3 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden bevatten een onvoorwaardelijk, allesomvattend verbod op foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing. Andere bepalingen, met name de VN-verklaring inzake de bescherming van eenieder tegen onderwerping aan foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing ⁸ en het VN-verdrag van 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing leggen staten de verplichting op foltering te voorkomen.

↓ 1236/2005 overweging 3
(aangepast)

- (4) Artikel 2, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie („het Handvest”) bepaalt dat niemand tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld wordt. Op 22 april 2013 hechtte de Raad zijn goedkeuring aan de „ EU- richtsnoeren inzake de doodstraf” en werd besloten dat de Unie zich zou inzetten voor de universele afschaffing van de doodstraf.

↓ 1236/2005 overweging 4
(aangepast)

- (5) Artikel 4 van het Handvest bepaalt dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Op 20 maart 2012 hechtte de Raad zijn goedkeuring aan de „Richtsnoeren voor een EU-beleid ten aanzien van derde landen inzake foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing (Een herziening van de Richtsnoeren) ”. Overeenkomstig die richtsnoeren dient er bij derde landen op te worden aangedrongen om het gebruik en de productie van en de handel in instrumenten die zijn ontworpen voor foltering en voor andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, te voorkomen, evenals misbruik van andere instrumenten voor deze doeleinden. Voorts dient het verbod op wrede, onmenselijke of onterende behandeling duidelijke grenzen te stellen aan het gebruik van de doodstraf. Derhalve wordt de doodstraf in geen geval als een wettige straf beschouwd.

⁸ Resolutie 3452 (XXX) van 9 december 1975 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

↓ 1236/2005 overweging 7
(aangepast)

- (6) Het is dan ook passend dat de Unie regels vaststelt voor de handel met derde landen in goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, en in goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing. Deze regels helpen het eerbiedigen van het menselijk leven en van de fundamentele rechten van de mens te bevorderen en dragen derhalve bij aan de bescherming van de goede zeden. Met deze regels wil men ervoor zorgen dat handelaren in de Unie geen voordeel halen uit handel die de uitvoering van beleid inzake de doodstraf of inzake foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, dat niet verenigbaar is met de relevante EU-richtsnoeren, het Handvest en internationale verdragen en overeenkomsten, bevordert of anderszins vergemakkelijkt.

↓ 1236/2005 overweging 8,
(aangepast),
2016/2134 overweging 2
(aangepast)

- (7) Voor deze verordening dient de definitie van foltering te worden toegepast die is omschreven in het Verdrag van de Verenigde Naties van 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing en in Resolutie 3452 (XXX) van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Bij de interpretatie van de definitie dient rekening te worden gehouden met de jurisprudentie inzake de interpretatie van de dienovereenkomstige termen in het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en in de relevante teksten die zijn goedgekeurd door de Unie of haar lidstaten. De definitie van „andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing”, die niet in dat Verdrag is te vinden, moet in overeenstemming zijn met de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens. De betekenis van de term „wettige straf” in de definities van „foltering” en „andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing” dient rekening te houden met het Uniebeleid op het vlak van de doodstraf.

↓ 1236/2005 overweging 9
(aangepast)

- (8) Het werd noodzakelijk geacht om de in- en uitvoer van goederen die geen andere toepassingen in de praktijk hebben dan de doodstraf of foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling en bestraffing en de verlening van technische bijstand met betrekking tot dergelijke goederen , te verbieden.

↓ 2016/2134 overweging 13
(aangepast)

- (9) ☒ Wanneer dergelijke goederen zich in derde landen bevinden, is het ☒ noodzakelijk om tussenhandelaars in de Unie te verbieden tussenhandeldiensten te verlenen met betrekking tot dergelijke goederen.

↓ 1236/2005 overweging 20

- (10) Om te kunnen bijdragen tot de afschaffing van de doodstraf in derde landen en foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing te voorkomen, wordt het noodzakelijk geacht om het verlenen van technische bijstand, aan derde landen, die betrekking heeft op het gebruik van goederen die geen andere toepassingen in de praktijk hebben dan de doodstraf of foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling en bestraffing, te verbieden.

↓ 2016/2134 overweging 17
(aangepast)

- (11) ☒ Tevens ☒ is het gepast om tussenhandelaars en ☒ verleners ☒ van technische bijstand te verbieden een opleiding te verstrekken over het gebruik van dergelijke goederen aan derde landen, en om zowel de promotie van dergelijke goederen op handelsbeurzen of tentoonstellingen in de Unie als de verkoop of aankoop van reclameruimte in gedrukte media of op internet en van reclametijd op televisie of radio met betrekking tot dergelijke goederen, te verbieden.

↓ 2016/2134 overweging 18
(aangepast)

- (12) Om te voorkomen dat marktdeelnemers voordeel halen uit het vervoer van goederen die voor gebruik voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing bedoeld zijn ☒ en die het douanegebied van de Unie doorkruisen naar een derde land ☒, is het noodzakelijk het vervoer binnen de Unie van dergelijke goederen te verbieden, indien deze in bijlage II bij deze verordening zijn vermeld.

↓ 2016/2134 overweging 19
(aangepast)

- (13) De lidstaten ☒ moeten de mogelijkheid hebben om ☒ maatregelen toe te passen die de ☒ verlening ☒ beperken van bepaalde diensten met betrekking tot goederen ☒ die geen andere toepassingen in de praktijk hebben dan de doodstraf of foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling en bestraffing ☒, in overeenstemming met de toepasselijke regels van de Unie.

↓ 2016/2134 overweging 3
(aangepast)

- (14) Bij deze verordening wordt een regeling voor uitvoervergunningen vastgesteld die is bedoeld om te voorkomen dat bepaalde goederen worden gebruikt voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

↓ 1236/2005 overweging 10
(aangepast)

- (15) Er dienen daarom controles te worden ingesteld op de uitvoer van bepaalde goederen die niet alleen gebruikt kunnen worden voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, doch ook voor andere, legitieme doeleinden. Deze controles dienen te worden ingesteld op goederen die voornamelijk worden gebruikt voor wetshandhaving en, behalve wanneer dergelijke controles niet in verhouding zouden zijn, op andere instrumenten of producten die, gezien hun ontwerp en technische eigenschappen, zouden kunnen worden misbruikt voor foltering of voor andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

↓ 1236/2005 overweging 11

- (16) Wat de instrumenten voor wetshandhaving betreft, moet worden opgemerkt dat artikel 3 van de gedragscode voor wetshandhavers⁹ bepaalt dat wetshandhavers alleen dwang mogen gebruiken wanneer dit strikt noodzakelijk is, en in de mate die vereist is voor het uitoefenen van hun taak. De basisbeginselen inzake het gebruik van geweld en vuurwapens door wetshandhavers, die in 1990 werden goedgekeurd door het achtste congres van de Verenigde Naties inzake de preventie van misdaad en de behandeling van misdadigers, bepalen dat wetshandhavers bij de uitoefening van hun taak zoveel mogelijk gebruik zouden moeten maken van geweldloze middelen alvorens hun toevlucht te nemen tot het gebruik van geweld en vuurwapens.

↓ 1236/2005 overweging 12

- (17) In de basisbeginselen wordt ervoor gepleit niet-dodelijke wapens te ontwikkelen om mensen uit te schakelen, die onder passende omstandigheden moeten worden gebruikt, terwijl men zich er tegelijkertijd van bewust is dat zorgvuldig toezicht moet worden gehouden op het gebruik van dergelijke wapens. Bepaalde door de politie van oudsher gebruikte instrumenten voor zelfverdediging en oproerbeheersing werden bijvoorbeeld zodanig gewijzigd dat zij ook kunnen worden gebruikt voor het toedienen van elektrische schokken en chemische stoffen om mensen uit te schakelen. Er zijn aanwijzingen dat dergelijke wapens in verschillende landen worden misbruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

⁹ Resolutie 34/169 van 17 december 1979 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

↓ 1236/2005 overweging 13

- (18) In de basisbeginselen wordt benadrukt dat wetshandhavers moeten worden uitgerust met instrumenten voor hun zelfverdediging. Deze verordening dient derhalve niet van toepassing te zijn op de handel in traditionele instrumenten voor zelfverdediging zoals schilden.

↓ 1236/2005 overweging 14
(aangepast)

- (19) Deze verordening dient van toepassing te zijn op de handel in sommige specifieke chemische stoffen die worden gebruikt om mensen uit te schakelen.

↓ 1236/2005 overweging 15

- (20) Wat betreft voetboeien, groeps- en individuele kluisters en boeien, zij erop gewezen dat in artikel 33 van de minimumnormen voor de behandeling van gevangenen van de Verenigde Naties¹⁰ is bepaald dat instrumenten om mensen in bedwang te houden nooit mogen worden toegepast als straf. Voorts mogen kluisters en boeien niet worden gebruikt om mensen in bedwang te houden. De minimumnormen voor de behandeling van gevangenen van de Verenigde Naties bepalen voorts dat andere instrumenten om mensen in bedwang te houden alleen mogen worden gebruikt als voorzorgsmaatregel om ontvluchting te voorkomen tijdens een verplaatsing, op medische gronden op aanwijzing van een arts of, indien andere controlemethodes het laten afweten, om te voorkomen dat een gevangene zichzelf of anderen verwondt of eigendom beschadigt.

↓ 775/2014 overweging 13

- (21) Om personeel en andere mensen tegen spuwen te beschermen, worden gevangenen soms verplicht een zogenaamd spuwmasker te dragen. Aangezien een dergelijk masker de mond en soms ook de neus afsluit, bestaat er een inherent risico van verstikking. Indien het wordt gecombineerd met andere dwangmiddelen, zoals handboeien, bestaat ook het gevaar van nekletsels. De uitvoer van spuwmaskers dient daarom te worden gecontroleerd.

↓ 775/2014 overweging 17
(aangepast)

- (22) Naast draagbare wapens, ☒ dienen de uitvoercontroles zich ook uit te strekken tot ☒ vaste of montageerbare wapens met elektrische ontlading die een groot bereik hebben en waarmee meerdere personen kunnen worden geraakt. Dergelijke wapens worden vaak

¹⁰ Goedgekeurd bij de Resoluties 663 C (XXIV) van 31 juli 1957 en 2076 (LXII) van 13 mei 1977 van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties.

als zogenaamde niet-dodelijke wapens aangemerkt, maar zij kunnen minstens zoveel grote pijn of lijden veroorzaken als draagbare wapens met elektrische ontlading.

↓ 775/2014 overweging 19

- (23) Aangezien apparaten voor de verspreiding van irriterende chemische stoffen voor gebruik in gebouwen op de markt worden gebracht, en het gebruik van dergelijke stoffen binnenshuis een risico betekent van grote pijn of lijden dat niet bestaat bij traditioneel gebruik in open lucht, dient de uitvoer van dergelijke apparaten te worden gecontroleerd.
-

↓ 775/2014 overweging 20

- (24) De uitvoercontroles dienen ook te worden toegepast op vaste of monteerbare apparaten voor de verspreiding van verdovende of irriterende stoffen met groot bereik, voor zover dergelijke apparaten nog niet vallen onder de uitvoercontroles overeenkomstig Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad¹¹. Dergelijke apparaten worden vaak als zogenaamde niet-dodelijke technologie aangemerkt, maar zij kunnen minstens zoveel grote pijn of lijden veroorzaken als draagbare wapens en apparaten. Hoewel water geen verdovende of irriterende chemische stof is, kunnen waterkanonnen worden gebruikt om dergelijke stoffen te verspreiden in vloeibare vorm en de uitvoer ervan dient te worden gecontroleerd.
-

↓ 775/2014 overweging 21
(aangepast)

- (25) De uitvoercontroles betreffende capsicum-oleohars (OC) en pelargonzuurvanillylamide (PAVA) dienen te worden aangevuld met uitvoercontroles op bepaalde mengsels die deze stoffen bevatten, en die als zodanig kunnen worden gebruikt als verdovende of irriterende stof of voor de vervaardiging van dergelijke stoffen. Eventuele verwijzingen naar verdovende of irriterende chemische stoffen moeten worden begrepen als omvattende capsicum-oleohars en de relevante mengsels die deze hars bevatten, indien van toepassing.
-

↓ 1236/2005 overweging 18
(aangepast)

- (26) Er dient te worden voorzien in specifieke vrijstellingen van de uitvoercontroles, teneinde de werking van de politiediensten van de lidstaten en de uitvoering van vredeshandhavings- of crisisbeheersingsoperaties niet te belemmeren.

¹¹ Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie (PB L 335 van 13.12.2008, blz. 99).

↓ 1236/2005 overweging 16
(aangepast)

- (27) Rekening houdend met het feit dat sommige lidstaten de invoer en uitvoer van dergelijke goederen reeds hebben verboden, dient de lidstaten het recht te worden gegeven de in- en uitvoer van voetboeien, groepskluisters en draagbare elektrische schokapparatuur, met uitzondering van elektrische schokgordels, te verbieden. De lidstaten dienen ook te worden gemachtigd om, indien zij zulks wensen, handboeien waarvan de maximumafmetingen, met inbegrip van de ketting, in gesloten toestand 240 mm overschrijden, aan uitvoercontroles te onderwerpen.

↓ 2016/2134 overweging 11
(aangepast)

- (28) Om de administratieve belasting voor exporteurs te beperken, dienen de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid te hebben een globale vergunning te verlenen voor in bijlage III bij deze verordening vermelde goederen om te voorkomen dat de desbetreffende goederen worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

↓ 1352/2011 overweging 2
(aangepast)

- (29) In een aantal gevallen zijn naar derde landen uitgevoerde geneesmiddelen aan hun bestemming onttrokken en gebruikt voor het voltrekken van de doodstraf, met name door toediening van een dodelijke overdosis door middel van injectie. De Unie keurt de doodstraf in alle omstandigheden af en streeft naar afschaffing ervan wereldwijd. De exporteurs maakten er bezwaar tegen dat zij onwillekeurig worden geassocieerd met een dergelijk gebruik van producten die zij voor geneeskundig gebruik hadden ontwikkeld.

↓ 1352/2011 overweging 3
(aangepast)

- (30) De lijst van goederen waarop handelsbeperkingen van toepassing zijn, dient daarom te worden uitgebreid om te voorkomen dat bepaalde geneesmiddelen worden gebruikt voor het voltrekken van de doodstraf en om te waarborgen dat voor alle EU-exporteurs van geneesmiddelen in dit verband dezelfde voorwaarden gelden. De desbetreffende geneesmiddelen zijn ontwikkeld voor onder meer anesthesie en sedatie.

↓ 2016/2134 overweging 4
(aangepast)

- (31) Deze regeling voor uitvoervergunningen moet evenredig blijven. Zij dient daarom geen belemmering te vormen voor de uitvoer van voor rechtmatige medische doeleinden te gebruiken geneesmiddelen.

↓ 2016/2134 overweging 9
(aangepast)

- (32) De lijst van goederen voor de uitvoer waarvan een vergunning is vereist om te voorkomen dat deze goederen voor de doodstraf worden gebruikt, dient uitsluitend goederen te omvatten die voor de doodstraf zijn gebruikt in een derde land dat de doodstraf niet heeft afgeschaft, evenals goederen die in een dergelijk derde land voor de doodstraf mogen worden gebruikt, zonder dat deze reeds voor dat doel zijn gebruikt. In de lijst dienen geen niet-dodelijke goederen te worden opgenomen die niet essentieel zijn voor de executie van een veroordeelde, zoals standaardmeubilair dat in de executieruimte kan staan.

↓ 2016/2134 overweging 5
(aangepast)

- (33) Gelet op de verschillen tussen de doodstraf enerzijds en foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing anderzijds, is het passend om een specifieke regeling voor uitvoervergunningen vast te stellen om het gebruik van bepaalde goederen voor de doodstraf te voorkomen. Een dergelijke regeling dient rekening te houden met het feit dat een aantal landen voor alle misdaden de doodstraf heeft afgeschaft en daarvoor een internationale verbintenis zijn aangegaan. Omdat er een risico bestaat op wederuitvoer naar landen die dit niet hebben gedaan, moeten bepaalde voorwaarden en eisen worden opgelegd voor het toestaan van uitvoer naar landen die de doodstraf hebben afgeschaft. Om die reden is het gepast om een algemene uitvoervergunning te verlenen voor uitvoer naar de landen die voor alle misdaden de doodstraf hebben afgeschaft en deze afschaffing door middel van een internationale verbintenis hebben bevestigd.

↓ 2016/2134 overweging 6
(aangepast)

- (34) Indien een land niet de doodstraf voor alle misdaden heeft afgeschaft met een bevestiging daarvan door middel van een internationale verbintenis, moeten de bevoegde autoriteiten, bij het onderzoeken van een aanvraag voor een uitvoervergunning, controleren of er een risico bestaat dat de eindgebruiker in het land van bestemming de uitgevoerde goederen voor een dergelijke bestraffing zou gebruiken. Er moeten passende voorwaarden en eisen worden opgelegd om de verkoop of overdracht door de eindgebruiker aan derden te controleren. Indien meerdere leveringen tussen dezelfde exporteur en eindgebruiker plaatsvinden, moet de

bevoegde autoriteiten worden toegestaan de status van de eindgebruiker periodiek te controleren, bijvoorbeeld elke zes maanden, in plaats van bij elke toekenning van een uitvoervergunning voor een verzending, zonder afbreuk te doen aan het recht van de bevoegde autoriteiten om, wanneer nodig, een uitvoervergunning in te trekken, te schorsen , te wijzigen of te herroepen.

↓ 2016/2134 overweging 7
(aangepast)

- (35) Om de administratieve belasting voor exporteurs te beperken, dienen de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid te hebben om een exporteur een globale vergunning te verlenen voor alle verzendingen van geneesmiddelen door de exporteur naar een specifieke eindgebruiker gedurende een specifieke periode, waar nodig met vermelding van een hoeveelheid die overeenkomt met het normale gebruik van dergelijke goederen door de eindgebruiker. Een dergelijke vergunning dient geldig te zijn gedurende één tot drie jaar, met een mogelijkheid tot verlenging met maximaal twee jaar.
-

↓ 2016/2134 overweging 8
(aangepast)

- (36) Het verlenen van een globale vergunning zou ook gepast zijn wanneer een fabrikant voornemens is binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallende geneesmiddelen uit te voeren naar een distributeur in een land dat de doodstraf niet heeft afgeschaft, op voorwaarde dat de exporteur en de distributeur een juridisch bindende overeenkomst hebben gesloten die vereist dat de distributeur een passende reeks maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat de geneesmiddelen niet voor voltrekking van de doodstraf worden gebruikt.
-

↓ 2016/2134 overweging 10
(aangepast)

- (37) Geneesmiddelen die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen, kunnen onderworpen zijn aan controles overeenkomstig de internationale verdragen inzake narcotica en psychotrope stoffen, zoals het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971. Aangezien dergelijke controles niet worden verricht om te voorkomen dat de desbetreffende geneesmiddelen voor de doodstraf worden gebruikt, maar om illegale drugshandel te voorkomen, dienen naast de internationale controles ook de uitvoercontroles van deze verordening te worden toegepast. Lidstaten dienen echter te worden aangemoedigd om één procedure te gebruiken voor beide controlesystemen.

↓ 2016/2134 overweging 12
(aangepast)

- (38) De uitvoercontroles overeenkomstig deze verordening zijn niet van toepassing op de goederen waarvan de uitvoer wordt geregeld overeenkomstig Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB, Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad¹² en Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad¹³.

↓ 2016/2134 overweging 14

- (39) De verlening van tussenhandeldiensten en de verlening van technische bijstand met betrekking tot de in bijlage III of in bijlage IV bij deze verordening vermelde goederen moet onderworpen zijn aan een voorafgaande vergunning om te voorkomen dat de tussenhandeldiensten of de technische bijstand worden gebruikt voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

↓ 2016/2134 overweging 15

- (40) De tussenhandeldiensten en technische bijstand waarvoor op grond van deze verordening een voorafgaande vergunning is vereist, dienen diensten en bijstand te zijn die vanuit de Unie worden verleend, dat wil zeggen vanuit de grondgebieden die binnen de territoriale werkingssfeer van de Verdragen vallen, met inbegrip van het luchtruim en van luchtvaartuigen of andere vaartuigen die onder de jurisdictie van een lidstaat vallen.

↓ 2016/2134 overweging 16
(aangepast)

- (41) Wanneer zij toestemming geven voor de verlening van technische bijstand voor in bijlage III bij deze verordening vermelde goederen, moeten de bevoegde autoriteiten ernaar streven te waarborgen dat de technische bijstand en eventuele opleiding over het gebruik van dergelijke goederen die ☒ wordt ☒ verstrekt of aangeboden in combinatie met de technische bijstand waarvoor om toestemming is verzocht, zodanig worden verstrekt dat hierbij rechtshandavingsnormen die de mensenrechten eerbiedigen, worden bevorderd en wordt bijgedragen aan de voorkoming van foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

¹² Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad van 5 mei 2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik (PB L 134 van 29.5.2009, blz. 1).

¹³ Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan (PB L 94 van 30.3.2012, blz. 1).

- (42) ☒ Om te voorkomen dat marktdeelnemers voordeel halen uit het vervoer van goederen die voor gebruik voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing bedoeld zijn en die het douanegebied van de Unie doorkruisen naar een derde land, is het noodzakelijk het vervoer binnen de Unie van dergelijke goederen te verbieden indien deze in bijlage III of bijlage IV bij deze verordening zijn vermeld, op voorwaarde dat de marktdeelnemer op de hoogte is van het beoogde gebruik ervan. ☒
-

↓ 1236/2005 overweging 19

- (43) De richtsnoeren voor het EU-beleid ten aanzien van derde landen inzake foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing bepalen onder meer dat de hoofden van missies in derde landen in hun periodieke verslagen een analyse dienen op te nemen van eventuele gevallen van foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing in het land waarin zij geaccrediteerd zijn, en de maatregelen die zijn genomen om dit tegen te gaan. De bevoegde autoriteiten dienen, wanneer zij besluiten nemen inzake verzoeken om vergunningen, rekening te houden met deze en soortgelijke verslagen van relevante internationale en maatschappelijke organisaties. Dergelijke verslagen dienen tevens een beschrijving te omvatten van instrumenten die in derde landen worden gebruikt voor de doodstraf of voor foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing.
-

↓ 2016/2134 overweging 20
(aangepast)

- (44) Terwijl douaneautoriteiten bepaalde informatie met andere douaneautoriteiten moeten uitwisselen door middel van het risicobeheerssysteem overeenkomstig de douanewetgeving van de Unie, dienen de in deze verordening bedoelde bevoegde autoriteiten bepaalde informatie uit te wisselen met andere bevoegde autoriteiten. Het is gepast om verplicht te stellen dat de bevoegde autoriteiten een veilig en versleuteld systeem gebruiken voor de uitwisseling van informatie over weigeringen. Hiertoe dient de Commissie een nieuwe functionaliteit beschikbaar te stellen in het bestaande systeem dat is ingevoerd krachtens artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 428/2009.

↓ 2016/2134 overweging 21

- (45) Wat persoonsgegevens betreft, dient het verwerken en uitwisselen van informatie te voldoen aan de toepasselijke regels inzake het verwerken en uitwisselen van persoonsgegevens overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵.

↓ 2016/2134 overweging 22
(aangepast)

- (46) Met het oog op de vaststelling van de bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van deze verordening, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van de wijziging van de bijlagen I tot en met IX bij deze verordening. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven¹⁶. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

↓ 2016/2134 overweging 23
(aangepast)

- (47) Teneinde de Unie in staat te stellen snel te reageren wanneer nieuwe goederen worden ontwikkeld die zouden kunnen worden gebruikt voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, en indien er een duidelijk en onmiddellijk risico bestaat dat deze goederen zullen worden gebruikt voor doeleinden die dergelijke mensenrechtenschendingen tot gevolg hebben, moet worden bepaald dat de betrokken handeling van de Commissie onmiddellijk kunnen worden toegepast wanneer bijlage II of III bij deze verordening om dwingende redenen van urgentie moet worden gewijzigd. Teneinde de Unie in staat te stellen snel te reageren wanneer een of meer derde landen ofwel goedkeuring geven voor goederen voor gebruik voor de doodstraf, ofwel een internationale verbintenis om de doodstraf voor alle misdaden af te schaffen op zich nemen of schenden, moet worden bepaald dat de betrokken handeling van de Commissie onmiddellijk

¹⁴ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

¹⁵ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

¹⁶ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

☒ kunnen ☒ worden toegepast wanneer bijlage IV of V bij deze verordening om dwingende redenen van urgentie moet worden gewijzigd. Indien de spoedprocedure wordt gevolgd is het van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau.

↓ 2016/2134 overweging 24

- (48) Er dient een coördinatiegroep te worden opgericht. Deze groep moet dienen als platform waarop de deskundigen uit de lidstaten en de Commissie informatie over administratieve praktijken kunnen uitwisselen en kunnen discussiëren over de uitlegging van deze verordening, over technische vragen met betrekking tot de vermelde goederen, over ontwikkelingen in verband met deze verordening en over eventuele andere vraagstukken. De groep kan in het bijzonder discussiëren over vragen in verband met de aard en het beoogde gebruik van goederen, de beschikbaarheid van goederen in derde landen en de vraag of goederen specifiek zijn ontworpen of gewijzigd voor de doodstraf of voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing. Indien de Commissie besluit de groep te raadplegen bij de voorbereiding van gedelegeerde handelingen, dient zij dit te doen in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
-

↓ 2016/2134 overweging 25
(aangepast)

- (49) De Commissie koopt geen uitrusting voor ☒ wetshandhaving ☒ aan, aangezien zij niet verantwoordelijk is voor de rechts- en ordehandhaving, voor strafvervolgning of voor het afdwingen van rechterlijke beslissingen in strafzaken. Daarom dient te worden voorzien in een procedure om ervoor te zorgen dat de Commissie informatie ontvangt over niet in de lijsten vermelde uitrusting en goederen voor ☒ wetshandhaving ☒ die in de Unie op de markt zijn gebracht, zodat de lijsten van goederen waarin de handel is verboden of wordt gecontroleerd, worden aangepast aan nieuwe ontwikkelingen. Wanneer een lidstaat bij de Commissie een verzoek indient om goederen toe te voegen aan bijlage II, III of IV bij deze verordening, dient deze dit verzoek aan de andere lidstaten door te sturen.
-

↓ 1236/2005 overweging 21
(aangepast)

- (50) De maatregelen van deze verordening hebben tot doel zowel de doodstraf als foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing in derde landen te voorkomen. Zij omvatten beperkingen voor de handel met derde landen in goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf of voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing. Het wordt niet noodzakelijk geacht om soortgelijke controles in te stellen op transacties binnen de ☒ Unie ☒, omdat de doodstraf niet bestaat in de lidstaten en de lidstaten passende

maatregelen zullen hebben genomen om foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing te verbieden en te voorkomen.

↓ 1236/2005 overweging 22
(aangepast)

- (51) De richtsnoeren voor het EU-beleid ten aanzien van derde landen inzake foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing bepalen dat, om doeltreffende maatregelen te kunnen nemen tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, maatregelen zouden moeten worden genomen om het gebruik, de productie van en de handel in instrumenten die zijn ontworpen voor foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, te voorkomen. Het is de taak van de lidstaten om de nodige beperkingen op te leggen op het gebruik en de productie van dergelijke instrumenten.
-

↓ 1236/2005 overweging 24
(aangepast)

- (52) De Commissie en de lidstaten dienen elkaar op de hoogte te brengen van de maatregelen die uit hoofde van deze verordening worden genomen, alsmede van andere relevante informatie waarover zij in verband met deze verordening beschikken.
-

↓ 1236/2005 overweging 26
(aangepast)

- (53) De lidstaten dienen regels vast te stellen voor sancties die van toepassing zijn op overtreding van de bepalingen van deze verordening en er op toe te zien dat deze worden uitgevoerd. Deze sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn,

↓ 1236/2005

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Onderwerp en definities

↓ 2016/2134 art. 1, punt 1

Artikel 1

Onderwerp

In deze verordening worden de regels van de Unie vastgelegd met betrekking tot de handel met derde landen in goederen die zouden kunnen worden gebruikt voor de doodstraf of voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing, en met betrekking tot de verlening van tussenhandeldiensten, van technische bijstand, opleiding en reclame met betrekking tot dergelijke goederen.

↓ 1236/2005

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

↓ 2016/2134 art. 1, punt 2,
onder a) (aangepast)

- a) „foltering”: iedere handeling waardoor opzettelijk hevige pijn of hevig lijden , lichamelijk dan wel geestelijk, wordt veroorzaakt bij een persoon met het oogmerk om, onder meer, van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan of waarvan hij of een derde wordt verdacht deze te hebben begaan, of hem of een derde te intimideren of ergens toe te dwingen dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie van welke aard dan ook, wanneer zulke pijn of zulk lijden wordt veroorzaakt door of op instigatie van dan wel met de instemming of het gedogen van een overheidsfunctionaris of andere persoon die in een officiële hoedanigheid handelt. Foltering omvat niet pijn of lijden slechts voortvloeiend uit, inherent aan of samenhangend met wettige straffen. De doodstraf wordt onder geen enkele omstandigheid beschouwd als een wettige straf;

- b) „andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing”: iedere handeling waardoor pijn die of ☒ lijden ☒ dat een bepaalde mate van ernst bereikt, lichamenlijk dan wel geestelijk, wordt ☒ veroorzaakt bij ☒ een persoon, wanneer zulke pijn of zulk ☒ lijden ☒ wordt ☒ veroorzaakt ☒ door of op instigatie van dan wel met de instemming of het gedogen van een overheidsfunctionaris of andere persoon die in een officiële hoedanigheid handelt. Dit omvat niet pijn of ☒ lijden ☒ slechts voortvloeiend uit, inherent aan of samenhangend met wettige straffen. De doodstraf wordt onder geen enkele omstandigheid beschouwd als een wettige straf;
- c) „wetshandhavingsinstantie”: iedere autoriteit die verantwoordelijk is voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken, bestrijden en bestraffen van misdaden, met inbegrip van doch niet beperkt tot de politie, aanklagers, juridische autoriteiten, openbare of particuliere gevangenisautoriteiten en, indien van toepassing, nationale veiligheidsdiensten en militaire autoriteiten;
- d) „uitvoer”: elk vertrek van goederen uit het douanegebied van de Unie, met inbegrip van het vertrek van goederen waarvoor een douaneaangifte vereist is en het vertrek van goederen na de opslag ervan in een vrije zone in de zin van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷;
- e) „invoer”: elke binnenkomst ☒ van goederen ☒ in het douanegebied van de Unie, met inbegrip van tijdelijke opslag, plaatsing in een vrije zone, plaatsing onder een bijzondere regeling en het in het vrije verkeer brengen in de zin van Verordening (EU) nr. 952/2013;

↓ 1236/2005

- f) „technische bijstand”: elke technische steun in verband met reparaties, ontwikkeling, vervaardiging, beproeving, onderhoud, assemblage of andere technische diensten, die de vorm kan aannemen van bijvoorbeeld instructies, advies, opleiding, overdracht van praktische kennis of vaardigheden en adviesdiensten. Technische bijstand omvat ook verbale vormen van bijstand en bijstand door middel van elektronische middelen;
- g) „museum”: een permanente instelling zonder winstoogmerk, in dienst van de samenleving en van de ontwikkeling daarvan, die openstaat voor het publiek en die, ten behoeve van studie, onderricht en gewoon genieten, materiële getuigenissen van mensen en hun leefomgeving verwerft, conserveert, onderzoekt, meedeelt en ten toon stelt;

↓ 2016/2134 art. 1, punt 2, onder b)

- h) „bevoegde autoriteit”: een in bijlage I vermelde autoriteit van een van de lidstaten, die overeenkomstig artikel 20 gerechtigd is een besluit te nemen inzake een vergunningsaanvraag of een exporteur te verbieden de algemene Unie-uitvoervergunning te gebruiken;

¹⁷ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

- i) „aanvrager”:
- 1) de exporteur, in geval van uitvoer zoals bedoeld in artikel 3, 11, of 16;
 - 2) de natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of instantie die de goederen binnen het douanegebied van de Unie vervoert, in geval van doorvoer zoals bedoeld in artikel 5;
 - 3) de verlener van de technische bijstand, in geval van verlening van technische bijstand zoals bedoeld in artikel 3;
 - 4) het museum dat de goederen zal tentoonstellen, in geval van invoer en verlening van technische bijstand zoals bedoeld in artikel 4;
 - 5) de verlener van de technische bijstand of de tussenhandelaar, in geval van verlening van technische bijstand zoals bedoeld in artikel 15 of tussenhandeldiensten zoals bedoeld in artikel 18;
-

↓ 2016/2134 art. 1, punt 2, onder c) (aangepast)

j) „douanegebied van de Unie”: het grondgebied zoals bedoeld in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 952/2013;

k) „tussenhandeldiensten”:

- 1) het onderhandelen over of regelen van transacties met het oog op de aankoop, verkoop of levering van desbetreffende goederen door een derde land van/aan een ander derde land, of
- 2) het verkopen of aankopen van desbetreffende goederen in derde landen met het oog op de overbrenging ervan naar een ander derde land.

Voor de toepassing van deze verordening geldt deze definitie niet voor het louter verstrekken van nevendiensten. Nevendiensten zijn vervoer, financiële diensten, verzekering of herverzekering dan wel algemene reclame of promotie;

l) „tussenhandelaar”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, verblijvend of gevestigd in een lidstaat, die of dat vanuit de Unie onder k) gedefinieerde diensten verricht; een natuurlijke persoon met de nationaliteit van een lidstaat, ongeacht zijn verblijfplaats, die dergelijke diensten vanuit de Unie verricht, en een volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte rechtspersoon, entiteit of instantie, ongeacht de verblijfplaats ervan, die dergelijke diensten vanuit de Unie verricht;

m) „verlener van technische bijstand”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, verblijvend of gevestigd in een lidstaat, die of dat vanuit de Unie onder f) gedefinieerde technische bijstand verleent; een natuurlijke persoon met de nationaliteit van een lidstaat, ongeacht zijn verblijfplaats, die dergelijke bijstand vanuit de Unie verleent, en een volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte rechtspersoon, entiteit of instantie, ongeacht de verblijfplaats ervan, die dergelijke bijstand vanuit de Unie ☒ verleent ☒;

- n) „exporteur”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap namens wie of waarvan een uitvoeraangifte wordt gedaan, zijnde de persoon, entiteit of instantie die op het tijdstip waarop de uitvoeraangifte wordt aanvaard, partij is bij een contract met de ontvanger in het betrokken derde land en die gemachtigd is te beslissen dat de producten naar een bestemming buiten het douanegebied van de Unie worden verzonden. Indien geen dergelijk uitvoercontract is gesloten of indien de partij bij dat contract niet namens zichzelf handelt, wordt onder de exporteur verstaan de persoon, entiteit of instantie die gemachtigd is te beslissen dat de producten naar een bestemming buiten het douanegebied van de Unie worden verzonden. Indien het recht over de goederen te beschikken, toekomt aan een persoon, entiteit of instantie die blijkens dat contract buiten de Unie verblijft of is gevestigd, wordt de exporteur geacht de in de Unie verblijvende of gevestigde contractpartij te zijn;
- o) „algemene Unie-uitvoervergunning”: een vergunning voor onder d) gedefinieerde uitvoer naar bepaalde landen die beschikbaar is voor alle exporteurs die zich houden aan de gebruiksvoorwaarden ervan zoals vermeld in bijlage V;
- p) „individuele vergunning”: een vergunning die wordt verleend aan:
- 1) één specifieke exporteur voor onder d) gedefinieerde uitvoer voor één eindgebruiker of ontvanger in een derde land en die betrekking heeft op een of meer goederen;
 - 2) één specifieke tussenhandelaar voor de verlening van onder k) gedefinieerde tussenhandeldiensten voor één eindgebruiker of ontvanger in een derde land en die betrekking heeft op een of meer goederen, of
 - 3) een natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of instantie die goederen binnen het douanegebied van de Unie vervoert voor onder s) gedefinieerde doorvoer;
- q) „globale vergunning”: een vergunning die aan één specifieke exporteur of tussenhandelaar voor een in bijlage III of bijlage IV vermelde soort goederen wordt verleend, die kan gelden voor:
- 1) onder d) gedefinieerde uitvoer naar een of meer met naam genoemde eindgebruikers in een of meer met naam genoemde derde landen;
 - 2) onder d) gedefinieerde uitvoer naar één of meer met naam genoemde distributeurs in één of meer met naam genoemde derde landen, wanneer de exporteur een fabrikant is van de in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III of in deel 1 van bijlage IV vermelde goederen;
 - 3) de verlening van tussenhandeldiensten met betrekking tot overbrengingen van goederen in derde landen naar één of meer met naam genoemde eindgebruikers in één of meer met naam genoemde derde landen;
 - 4) de verlening van tussenhandeldiensten met betrekking tot overbrengingen van goederen in derde landen, naar één of meer met naam genoemde distributeurs in één of meer met naam genoemde derde landen, wanneer de tussenhandelaar een fabrikant is van de in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III of in deel 1 van bijlage IV vermelde goederen;

- r) „distributeur”: een marktdeelnemer die groothandelsactiviteiten verricht op het vlak van goederen vermeld in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III of in deel 1 van bijlage IV, zoals het aankopen van dergelijke goederen bij fabrikanten of het opslaan, leveren of uitvoeren van dergelijke goederen; groothandelsactiviteiten op het vlak van dergelijke goederen omvatten niet de aankoop door een ziekenhuis, een apotheek of een zorgverlener met als enig doel dergelijke goederen te leveren aan de bevolking;
- s) „doorvoer”: vervoer binnen het douanegebied van de Unie van niet-Uniegoederen die het douanegebied van de Unie doorkruisen met een bestemming buiten het douanegebied van de Unie.
-

↓ 1236/2005

HOOFDSTUK II

Goederen die geen andere toepassingen in de praktijk hebben dan de doodstraf, foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing

Artikel 3

Uitvoerverbod

↓ 2016/2134 art. 1, punt 3
(aangepast)

1. Het is verboden de in bijlage II vermelde goederen uit te voeren, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen.

Bijlage II omvat goederen die geen andere toepassingen in de praktijk hebben dan de doodstraf, foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Het is een verlener van technische bijstand verboden om, al dan niet tegen vergoeding, technische bijstand te verlenen die samenhangt met de in bijlage II vermelde goederen aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land.

↓ 1236/2005 (aangepast)

2. In afwijking van lid 1 mag de bevoegde autoriteit toestemming verlenen voor de uitvoer van de in bijlage II vermelde goederen en het verlenen van de hiermee samenhangende technische bijstand, indien wordt aangetoond dat dergelijke goederen in het derde land waarnaar de goederen worden uitgevoerd, uitsluitend worden gebruikt om te worden tentoongesteld in een museum wegens hun historische betekenis.

Artikel 4

Invoerverbod

↓ 2016/2134 art. 1, punt 4
(aangepast)

1. Het is verboden de in bijlage II vermelde goederen in te voeren, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen.

Het is een persoon, entiteit of instantie in de Unie verboden technische bijstand te aanvaarden die samenhangt met de in bijlage II vermelde goederen, en die al dan niet tegen vergoeding door een persoon, entiteit of instantie vanuit een derde land wordt verleend.

↓ 1236/2005 (aangepast)

2. In afwijking van lid 1 mag de bevoegde autoriteit toestemming verlenen voor invoer van de in bijlage II vermelde goederen en het verlenen van de hiermee samenhangende technische bijstand indien wordt aangetoond dat dergelijke goederen in de lidstaat van bestemming uitsluitend worden gebruikt om te worden tentoongesteld in een museum wegens hun historische betekenis.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 5
(aangepast)

Artikel 5

Verbod op doorvoer

1. Het is verboden de in bijlage II vermelde goederen door te voeren.

2. In afwijking van lid 1 mag de bevoegde autoriteit toestemming verlenen voor de doorvoer van de in bijlage II vermelde goederen indien wordt aangetoond dat dergelijke goederen in het land van bestemming uitsluitend worden gebruikt om te worden tentoongesteld in een museum wegens hun historische betekenis.

Artikel 6

Verbod op tussenhandeldiensten

Het is een tussenhandelaar verboden om aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land tussenhandeldiensten te verlenen voor de in bijlage II vermelde goederen, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen.

Artikel 7

Verbod op opleiding

Het is een verlener van technische bijstand of een tussenhandelaar verboden om aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land een opleiding over het gebruik van de in bijlage II vermelde goederen te verlenen of aan te bieden.

Artikel 8

Handelsbeurzen

Het is een natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, al dan niet verblijvend of gevestigd in een lidstaat, verboden om de in bijlage II vermelde goederen tentoon te stellen of voor verkoop aan te bieden in een tentoonstelling of beurs in de Unie, behalve als wordt aangetoond dat, gezien de aard van de tentoonstelling of beurs, een dergelijke tentoonstelling of aanbod voor verkoop de verkoop of levering van de betrokken goederen aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land niet bevordert of eraan bijdraagt.

Artikel 9

Reclame

Het is een natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, verblijvend of gevestigd in een lidstaat die reclameruimte of reclametijd verkoopt of aankoopt binnen de Unie, een natuurlijke persoon met de nationaliteit van een lidstaat die reclameruimte of reclametijd verkoopt of aankoopt binnen de Unie, en een volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte rechtspersoon, entiteit of instantie die reclameruimte of reclametijd verkoopt of aankoopt binnen de Unie, verboden om reclameruimte in gedrukte media of op internet of reclametijd op televisie of radio met betrekking tot de in bijlage II vermelde goederen te verkopen aan of te kopen van een persoon, entiteit of instantie in een derde land.

Artikel 10

Nationale maatregelen

1. Onverminderd de toepasselijke Unieregels, met inbegrip van het verbod op discriminatie op grond van nationaliteit, mogen de lidstaten nationale maatregelen aannemen of handhaven om vervoer, financiële diensten, verzekering of herverzekering, of algemene reclame of promotie met betrekking tot de in bijlage II vermelde goederen, te beperken.
2. De lidstaten delen alle op grond van lid 1 genomen maatregelen, of wijzigingen en intrekkingen daarvan, mee aan de Commissie vóór de inwerkingtreding ervan.

HOOFDSTUK III

Goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing

Artikel 11

Verplichte uitvoervergunning

↓ 2016/2134 art. 1, punt 6
(aangepast)

1. Voor de in bijlage III vermelde goederen is een vergunning vereist, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen. Een vergunning is evenwel niet vereist voor goederen die slechts het douanegebied van de Unie ☒ doorkruisen, d.w.z. ☒ goederen die geen andere douanebestemming hebben dan extern douanevervoer in het kader van artikel 226 van Verordening (EU) nr. 952/2013, met inbegrip van opslag van niet-Uniegoederen in een vrije zone.

Bijlage III omvat uitsluitend de volgende goederen die zouden kunnen worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing:

- a) goederen die voornamelijk voor ☒ wetshandhaving ☒ worden gebruikt;
- b) goederen waarvoor, gezien hun ontwerp en technische kenmerken, een aanzienlijk risico bestaat dat zij worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Bijlage III omvat niet:

- a) vuurwapens die onder Verordening (EU) nr. 258/2012 vallen;
 - b) producten voor tweërlei gebruik die onder Verordening (EG) nr. 428/2009 vallen;
 - c) goederen die overeenkomstig Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB worden gecontroleerd.
-

↓ 1236/2005 (aangepast)

2. Lid 1 is niet van toepassing op de uitvoer naar die gebieden van de lidstaten die in bijlage VI zijn opgenomen en die geen deel uitmaken van het douanegebied van de ☒ Unie ☒, mits de goederen zullen worden gebruikt door een autoriteit die belast is met de wetshandhaving in zowel het land of gebied van bestemming als het Europese gedeelte van de lidstaat waartoe dat gebied behoort. De douaneautoriteiten of andere relevante autoriteiten hebben het recht te verifiëren of aan deze voorwaarde is voldaan, en kunnen beslissen dat de uitvoer in afwachting van die verificatie niet plaatsvindt.

3. Lid 1 is niet van toepassing op de uitvoer naar derde landen indien de goederen zullen worden gebruikt door militair of civiel personeel van een lidstaat en dat personeel deelneemt aan een EU- of VN-vredeshandhavings- of crisisbeheersingsoperatie in het betrokken derde land of aan een operatie die gebaseerd is op overeenkomsten tussen lidstaten en derde landen op het gebied van defensie. De douaneautoriteiten of andere relevante autoriteiten hebben het recht te verifiëren of aan deze voorwaarde is voldaan. In afwachting van die verificatie vindt de uitvoer niet plaats.

Artikel 12

Criteria voor het verlenen van uitvoervergunningen

↓ 2016/2134 art. 1, punt 7,
onder a)

1. De bevoegde autoriteiten beslissen over uitvoervergunningen met betrekking tot de in bijlage III vermelde goederen, rekening houdend met alle relevante overwegingen, waaronder met name de vraag of een aanvraag voor een vergunning voor in wezen identieke uitvoer in de afgelopen drie jaar is afgewezen door een andere lidstaat en overwegingen over het beoogde eindgebruik en het risico op bestemmingswijziging.

↓ 1236/2005

2. De bevoegde autoriteit verleent geen vergunning indien er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de in bijlage III vermelde goederen door een wetshandhavingsinstantie of een natuurlijke of rechtspersoon in een derde land zouden kunnen worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, met inbegrip van gerechtelijke lijfstraffen.

De bevoegde autoriteit houdt rekening met:

- a) de beschikbare internationale rechterlijke beslissingen;
- b) de bevindingen van de bevoegde instanties van de Verenigde Naties, de Raad van Europa en de Europese Unie, en verslagen van het Europees Comité inzake de voorkoming van folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen van de Raad van Europa en van de speciale VN-rapporteur voor foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Ook andere relevante informatie, met inbegrip van beschikbare nationale rechterlijke beslissingen, verslagen of andere informatie van organisaties van het maatschappelijke middenveld en informatie over beperkingen op de uitvoer van in de bijlagen II en III genoemde goederen die door het land van bestemming worden toegepast, kan in aanmerking worden genomen.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 7,
onder b) (aangepast)

3. De ☒ in de tweede en derde alinea vervatte ☒ regels zijn van toepassing op de controle van het beoogde eindgebruik en het risico op bestemmingswijziging.

Indien de fabrikant van in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III vermelde goederen een vergunning aanvraagt om dergelijk goederen naar een distributeur uit te voeren, beoordeelt de bevoegde autoriteit de contractuele afspraken tussen de fabrikant en de distributeur en de maatregelen die zij nemen om ervoor te zorgen dat deze goederen en, indien van toepassing, de producten waarin deze worden opgenomen, niet worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Indien een vergunning is aangevraagd om in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III vermelde goederen naar een eindgebruiker uit te voeren, mag de bevoegde autoriteit bij de beoordeling van het risico op een bestemmingswijziging rekening houden met de toepasselijke contractsbepalingen en de door de eindgebruiker ondertekende eindgebruiksverklaring, indien een dergelijke verklaring ter beschikking is gesteld. Indien geen eindgebruiksverklaring ter beschikking is gesteld, staat het aan de exporteur om aan te tonen wie de eindgebruiker is en waarvoor de goederen zullen worden gebruikt. Indien de exporteur niet voldoende informatie levert over de eindgebruiker en het eindgebruik, heeft de bevoegde autoriteit gegronde redenen om aan te nemen dat de goederen zouden kunnen worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

4. De bevoegde autoriteiten houden bij de beoordeling van een aanvraag voor een globale vergunning niet alleen rekening met de in lid 1 vermelde criteria, maar ook met de toepassing door de exporteur van evenredige en passende middelen en procedures om ervoor te zorgen dat de bepalingen en de doelstellingen van deze verordening en de voorwaarden van de vergunning in acht worden genomen.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 8
(aangepast)

Artikel 13

Verbod op doorvoer

Het is een natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, al dan niet verblijvend of gevestigd in een lidstaat, verboden de in bijlage III vermelde goederen door te voeren, indien hij of zij ervan op de hoogte is dat enig deel van de zending van dergelijke goederen bedoeld is voor gebruik voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing in een derde land.

↓ 1236/2005 (aangepast)

Artikel 14

Nationale maatregelen

1. Onverminderd de artikelen 11 en 12 mag een lidstaat een verbod op de uitvoer en invoer van voetboeien, groepskluisters en draagbare elektrische schokapparatuur aannemen of handhaven.

2. Een lidstaat mag een vergunning verplicht stellen voor de uitvoer van handboeien waarvan de maximumafmetingen, met inbegrip van de kettingen, gemeten vanaf het uiteinde van een boei tot het uiteinde van de andere boei, meer dan 240 mm in gesloten

toestand bedragen. De betrokken lidstaat past op dergelijke handboeien de hoofdstukken III en V toe.

3. De lidstaten delen alle op grond van de leden 1 en 2 genomen maatregelen mee aan de Commissie vóór de inwerkingtreding ervan.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 9
(aangepast)

Artikel 15

Verplichte vergunning voor bepaalde diensten

1. Een vergunning is vereist voor de verlening door een verlener van technische bijstand of een tussenhandelaar , al dan niet tegen vergoeding, van een van de volgende diensten aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land:

- a) technische bijstand met betrekking tot de in bijlage III vermelde goederen, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen, en
- b) tussenhandeldiensten met betrekking tot de in bijlage III vermelde goederen, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen.

2. Bij beslissingen over aanvragen voor een vergunning voor de verlening van tussenhandeldiensten met betrekking tot de in bijlage III vermelde goederen, is artikel 12 van overeenkomstige toepassing.

Bij beslissingen over aanvragen voor een vergunning voor de verlening van technische bijstand met betrekking tot de in bijlage III vermelde goederen, wordt rekening gehouden met de in artikel 12 neergelegde criteria om te beoordelen:

- a) of de technische bijstand zal worden verleend aan een persoon, entiteit of instantie die de goederen waarop de technische bijstand betrekking heeft voor foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing zou kunnen gebruiken, en
- b) of de technische bijstand zal worden gebruikt om de in bijlage III vermelde goederen te repareren, ontwikkelen, produceren, testen, onderhouden of assembleren voor of om technische bijstand te verlenen aan een persoon, entiteit of instantie die de goederen waarop de technische bijstand betrekking heeft voor foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing zou kunnen gebruiken.

3. Lid 1 is niet van toepassing op de verlening van technische bijstand indien

- a) de technische bijstand wordt verleend aan een wetshandhavingsinstantie van een lidstaat of aan militair of civiel personeel van een lidstaat zoals omschreven in de eerste zin van artikel 11, lid 3;
- b) de technische bijstand bestaat uit de verstrekking van informatie die algemeen bekend is, of
- c) de technische bijstand het noodzakelijke minimum is voor de installatie, de werking, het onderhoud of de reparatie van de in bijlage III vermelde goederen waarvan de uitvoer is goedgekeurd door een bevoegde autoriteit overeenkomstig deze verordening.

4. Niettegenstaande lid 1 mag een lidstaat een verbod op de levering van tussenhandeldiensten met betrekking tot voetboeien, groepskluisters en draagbare elektrische schokapparatuur handhaven. Indien een lidstaat een dergelijk verbod handhaaft, brengt hij de Commissie op de hoogte van de eventuele wijziging of intrekking van eerder aangenomen en overeenkomstig artikel 7 bis, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1236/2005 meegedeelde maatregelen .

↓ 2016/2134 art. 1, punt 10
(aangepast)

HOOFDSTUK IV

Goederen die voor de doodstraf zouden kunnen worden gebruikt

Artikel 16

Verplichte **uitvoervergunning**

1. Voor de uitvoer van de in bijlage IV vermelde goederen is een vergunning vereist, ongeacht de oorsprong daarvan. Een vergunning is evenwel niet vereist voor goederen die slechts het douanegebied van de Unie doorkruisen, d.w.z. goederen die geen andere douanebestemming hebben dan extern douanevervoer in het kader van artikel 226 van Verordening (EU) nr. 952/2013, met inbegrip van opslag van niet-Uniegoederen in een vrije zone.

Bijlage IV omvat uitsluitend goederen die zouden kunnen worden gebruikt voor de doodstraf en die zijn goedgekeurd of daadwerkelijk worden gebruikt voor de doodstraf door een of meer derde landen die de doodstraf niet hebben afgeschaft. De bijlage omvat niet:

- a) vuurwapens die onder Verordening (EU) nr. 258/2012 vallen;
- b) producten voor tweërlei gebruik die onder Verordening (EG) nr. 428/2009 vallen, en
- c) goederen die overeenkomstig Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB worden gecontroleerd.

2. Wanneer voor de uitvoer van geneesmiddelen een uitvoervergunning vereist is overeenkomstig deze verordening en tevens overeenkomstig internationale verdragen inzake narcotica en psychotrope stoffen, zoals het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971, kunnen lidstaten één procedure gebruiken om de door deze verordening en door het desbetreffende verdrag opgelegde verplichtingen uit te voeren.

Artikel 17

Criteria voor de verlening van uitvoervergunningen

1. De bevoegde autoriteiten beslissen over uitvoervergunningen met betrekking tot de in bijlage IV vermelde goederen, rekening houdend met alle relevante overwegingen, met inbegrip van met name de vraag of een aanvraag voor een vergunning voor een in wezen identieke uitvoer in de afgelopen drie jaar is afgewezen door een andere lidstaat en overwegingen over het beoogde eindgebruik en het risico op bestemmingswijziging.

2. De bevoegde autoriteit verleent geen vergunning wanneer er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de in bijlage IV vermelde goederen zouden kunnen worden gebruikt voor de doodstraf in een derde land.

3. De in de tweede, derde en vierde alinea vervatte regels zijn van toepassing op de controle van het beoogde eindgebruik en het risico op bestemmingswijziging.

Indien de fabrikant van in deel 1 van bijlage IV vermelde goederen een vergunning aanvraagt om dergelijke producten naar een distributeur uit te voeren, beoordeelt de bevoegde autoriteit de contractuele afspraken tussen de fabrikant en de distributeur en de maatregelen die zij nemen om ervoor te zorgen dat de goederen niet voor de voltrekking van de doodstraf worden gebruikt.

Indien een vergunning is aangevraagd om in deel 1 van bijlage IV vermelde goederen naar een eindgebruiker uit te voeren, kan de bevoegde autoriteit bij de beoordeling van het risico op een bestemmingswijziging rekening houden met de van toepassing zijnde contractsbepalingen en de door de eindgebruiker ondertekende eindgebruiksverklaring, indien een dergelijke verklaring ter beschikking is gesteld. Indien geen eindgebruiksverklaring ter beschikking is gesteld, staat het aan de exporteur om aan te tonen wie de eindgebruiker is en waarvoor de goederen zullen worden gebruikt. Indien de exporteur niet voldoende informatie levert over de eindgebruiker en het eindgebruik, heeft de bevoegde autoriteit redelijke gronden om aan te nemen dat de goederen voor de voltrekking van de doodstraf zouden kunnen worden gebruikt.

De Commissie kan, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, richtsnoeren met beste praktijken aannemen betreffende de beoordeling van het eindgebruik en van het doel waarvoor technische bijstand zal worden gebruikt.

4. De bevoegde autoriteit houdt bij de beoordeling van een aanvraag voor een globale vergunning niet alleen rekening met de in lid 1 vermelde criteria, maar ook met de toepassing door de exporteur van evenredige en passende middelen en procedures om ervoor te zorgen dat de bepalingen en de doelstellingen van deze verordening en de voorwaarden van de vergunning in acht worden genomen.

Artikel 18

Verbod op doorvoer

Het is een natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of instantie, met inbegrip van een partnerschap, al dan niet verblijvend of gevestigd in een lidstaat, verboden de in bijlage IV vermelde goederen door te voeren, indien hij of zij ervan op de hoogte is dat enig deel van de zending van dergelijke goederen bedoeld is voor gebruik voor de doodstraf in een derde land.

Artikel 19

Verplichte vergunning voor bepaalde diensten

1. Een vergunning is vereist voor de verlening door een verlener van technische bijstand of een tussenhandelaar , al dan niet tegen vergoeding, van een van de volgende diensten aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land:

- a) technische bijstand met betrekking tot de in bijlage IV vermelde goederen, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen, en

b) tussenhandeldiensten met betrekking tot de in bijlage IV vermelde goederen, ongeacht de oorsprong van dergelijke goederen.

2. Bij beslissingen over aanvragen voor een vergunning voor de verlening van tussenhandeldiensten met betrekking tot de in bijlage IV vermelde goederen, is artikel 17 van overeenkomstige toepassing.

Bij beslissingen over aanvragen voor een vergunning voor de verlening van technische bijstand met betrekking tot de in bijlage IV vermelde goederen, wordt rekening gehouden met de in artikel 17 vastgestelde criteria om te beoordelen:

a) of de technische bijstand zal worden verleend aan een persoon, entiteit of instantie die de goederen waarop deze betrekking heeft voor de doodstraf zou kunnen gebruiken, en

b) of de technische bijstand zal worden gebruikt om de in bijlage IV vermelde goederen te repareren, ontwikkelen, produceren, testen, onderhouden of assembleren voor of om technische bijstand te verlenen aan een persoon, entiteit of instantie die de goederen waarop de technische bijstand betrekking heeft voor de doodstraf zou kunnen gebruiken.

3. Lid 1 is niet van toepassing op de verlening van technische bijstand indien

a) de technische bijstand bestaat uit de verstrekking van informatie die algemeen bekend is, of

b) de technische bijstand het noodzakelijke minimum is voor de installatie, de werking, het onderhoud of de reparatie van de in bijlage IV vermelde goederen waarvan de uitvoer is goedgekeurd door een bevoegde autoriteit overeenkomstig deze verordening.

↓ 1236/2005

HOOFDSTUK V

Vergunningsprocedures

↓ 2016/2134 art. 1, punt 11
(aangepast)

Artikel 20

Soorten vergunningen en autoriteiten van afgifte

1. Bij deze verordening wordt een algemene Unie-uitvoervergunning ingesteld, voor bepaalde uitvoer zoals beschreven in bijlage V.

De bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de exporteur verblijvend of gevestigd is, kan de exporteur verbieden om deze vergunning te gebruiken als er redelijke twijfel bestaat over het vermogen van de exporteur om de voorwaarden van deze vergunning of een bepaling van de wetgeving inzake uitvoercontrole, na te leven.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen informatie uit over alle exporteurs die het recht is ontnomen om de algemene Unie-uitvoervergunning te gebruiken, tenzij zij vaststellen dat een specifieke exporteur niet zal proberen de in bijlage IV vermelde goederen via een andere lidstaat uit te voeren. Hiervoor zal een beveiligd en versleuteld systeem voor het uitwisselen van informatie worden gebruikt.

2. Een vergunning voor andere dan de in lid 1 bedoelde uitvoer waarvoor overeenkomstig deze verordening een vergunning vereist is, wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de exporteur verblijvend of gevestigd is, zoals vermeld in bijlage I. Een dergelijke vergunning kan een individuele of een globale vergunning zijn indien het de in bijlage III of in bijlage IV vermelde goederen betreft. Voor de in bijlage II vermelde goederen wordt alleen een individuele vergunning verleend.

3. Een vergunning voor doorvoer van de in bijlage II vermelde goederen wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of instantie die de goederen binnen het douanegebied van de Unie vervoert, verblijvend of gevestigd is, zoals vermeld in bijlage I. Indien deze persoon, entiteit of instantie niet verblijvend of gevestigd is in een lidstaat, wordt een vergunning verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarin de binnenkomst van goederen in het douanegebied van de Unie plaatsvindt. In een dergelijk geval wordt alleen een individuele vergunning verleend.

4. Een vergunning voor invoer waarvoor overeenkomstig deze verordening een vergunning is vereist, wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het museum is gevestigd, zoals vermeld in bijlage I. Voor de in bijlage II vermelde goederen wordt alleen een individuele vergunning verleend.

5. Een vergunning voor het verlenen van technische bijstand voor de in bijlage II vermelde goederen wordt verleend door:

- a) de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de verlener van technische bijstand verblijvend of gevestigd is, zoals vermeld in bijlage I, of, indien er geen dergelijke lidstaat is, de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de verlener van technische bijstand een onderdaan is of volgens het recht waarvan deze is erkend of opgericht, indien de bijstand wordt verleend aan een museum in een derde land, of
- b) de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het museum is gevestigd, zoals vermeld in bijlage I, indien de bijstand wordt verleend aan een museum in de Unie.

6. Een vergunning voor het verlenen van technische bijstand voor de in bijlage III of in bijlage IV vermelde goederen wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de verlener van technische bijstand verblijvend of gevestigd is, zoals vermeld in bijlage I, of, indien er geen dergelijke lidstaat is, de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de verlener van technische bijstand een onderdaan is of volgens het recht waarvan deze is erkend of opgericht.

7. Een vergunning voor het verlenen van tussenhandeldiensten voor de in bijlage III of in bijlage IV vermelde goederen wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de tussenhandelaar verblijvend of gevestigd is, zoals vermeld in bijlage I, of, indien er geen dergelijke lidstaat is, de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de tussenhandelaar een onderdaan is of volgens het recht waarvan deze is erkend of opgericht. Een dergelijke vergunning wordt afgegeven voor een bepaalde hoeveelheid specifieke goederen die tussen twee of meer derde landen worden verplaatst. De plaats van de goederen in het derde land van herkomst, de eindgebruiker en de precieze plaats waar die zich bevindt, moeten duidelijk vaststaan.

8. De aanvragers verstrekken aan de bevoegde autoriteit alle relevante informatie die nodig is voor hun aanvraag voor een individuele of globale vergunning voor uitvoer of voor tussenhandeldiensten, voor een vergunning voor technische bijstand, voor een individuele invoervergunning of voor een individuele doorvoervergunning.

Met betrekking tot uitvoer ontvangen de bevoegde autoriteiten volledige informatie, in het bijzonder over de eindgebruiker, het land van bestemming en het eindgebruik van de goederen.

Met betrekking tot tussenhandeldiensten ontvangen de bevoegde autoriteiten in het bijzonder details over de plaats waar de goederen zich in het derde land van herkomst bevinden, een duidelijke beschrijving van de aard en het aantal goederen, de bij de transactie betrokken derden, het derde land van bestemming, de eindgebruiker in dat land en de precieze plaats waar die zich bevindt.

Indien nodig kan ook een verklaring over het eindgebruik worden verlangd.

9. In afwijking van lid 8 verstrekt de fabrikant, indien in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III of in deel I van bijlage IV vermelde goederen worden uitgevoerd of worden verkocht en doorgevoerd door een fabrikant of een vertegenwoordiger van een fabrikant naar een distributeur in een derde land, informatie over de regelingen en maatregelen die zijn getroffen om te voorkomen dat de in punt 3.2 of 3.3 van bijlage III vermelde goederen worden gebruikt voor foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing of om te voorkomen dat de in deel I van bijlage IV vermelde goederen worden gebruikt voor de doodstraf, alsook over het land van bestemming en, indien beschikbaar, over het eindgebruik en de eindgebruikers van de goederen.

10. Op verzoek van een nationaal preventiemechanisme opgericht in het kader van het Facultatief Protocol bij het VN-Verdrag van 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, mogen de bevoegde autoriteiten beslissen om de van een aanvrager ontvangen informatie over het land van bestemming, de ontvanger, het eindgebruik en de eindgebruikers of, indien van toepassing, de distributeur en de regelingen en maatregelen zoals vermeld in lid 9, aan dit nationale preventiemechanisme ter beschikking te stellen. De bevoegde autoriteiten verhoren de aanvrager voordat de informatie ter beschikking wordt gesteld en mogen beperkingen opleggen aan het gebruik dat van de informatie kan worden gemaakt. De bevoegde autoriteiten nemen hun beslissingen in overeenstemming met nationale wetgeving en praktijken.

11. De lidstaten verwerken aanvragen voor individuele of globale vergunningen binnen een door de nationale wetgeving of praktijk vastgelegde periode.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 12

Artikel 21

Vergunningen

1. Vergunningen voor uitvoer, invoer of doorvoer worden verleend op een formulier dat in overeenstemming is met het in bijlage VII opgenomen model. Vergunningen voor tussenhandeldiensten worden verleend op een formulier dat in overeenstemming is met het in bijlage VIII opgenomen model. Vergunningen voor technische bijstand worden verleend op een formulier dat in overeenstemming is met het in bijlage IX opgenomen model. Dergelijke vergunningen zijn in de gehele Unie geldig. De geldigheidsduur van een vergunning bedraagt

tussen drie en twaalf maanden, met een mogelijke verlenging met maximaal twaalf maanden. De geldigheidsduur van een globale vergunning bedraagt tussen één en drie jaar, met een mogelijke verlenging met maximaal twee jaar.

2. Met een overeenkomstig artikel 12 of artikel 17 verstrekte uitvoervergunning mag de exporteur technische bijstand verlenen aan de eindgebruiker voor zover dergelijke bijstand noodzakelijk is voor de installatie, de werking, het onderhoud of de reparatie van de goederen die mogen worden uitgevoerd.

3. De vergunningen mogen elektronisch worden afgegeven. De specifieke procedures worden op nationaal niveau vastgesteld. Wanneer de lidstaten gebruikmaken van deze optie, stellen zij de Commissie daarvan in kennis.

4. Vergunningen voor uitvoer, invoer, doorvoer, de verlening van technische bijstand of de verlening van tussenhandeldiensten zijn onderworpen aan de voorschriften en voorwaarden die de bevoegde autoriteit nodig acht.

5. De bevoegde autoriteiten mogen overeenkomstig deze verordening weigeren een vergunning af te geven en reeds verleende vergunningen intrekken, schorsen, wijzigen of herroepen.

↓ 1236/2005

Artikel 22

Douaneformaliteiten

1. De importeur of exporteur dient bij het vervullen van de douaneformaliteiten het naar behoren ingevulde formulier van bijlage VII in te dienen als bewijs dat de vereiste vergunning voor de desbetreffende in- of uitvoer is verkregen. Als het document niet is ingevuld in een officiële taal van de lidstaat waarin de douaneformaliteiten worden vervuld, kan de importeur of exporteur gevraagd worden een vertaling in een officiële taal te verstrekken.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 13

2. Indien een douaneaangifte wordt gedaan voor de in bijlage II, bijlage III of bijlage IV vermelde goederen en wordt bevestigd dat geen vergunning uit hoofde van deze verordening is verleend voor de voorgenomen in- of uitvoer, leggen de douaneautoriteiten beslag op de aangegeven goederen en wijzen zij de exporteur of importeur op de mogelijkheid om een vergunning aan te vragen uit hoofde van deze verordening. Indien binnen zes maanden na de beslaglegging geen vergunningsaanvraag is ingediend of indien de bevoegde autoriteit een dergelijke aanvraag afwijst, kunnen de douaneautoriteiten over de vastgehouden goederen beschikken overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.

Artikel 23

Verplichte kennisgeving en raadpleging

1. Een lidstaat stelt de overige lidstaten en de Commissie ervan in kennis indien de in bijlage I vermelde bevoegde autoriteiten van deze lidstaat beslissen om uit hoofde van deze verordening een vergunningsaanvraag af te wijzen of indien zij een reeds verleende vergunning intrekken. Deze kennisgeving geschiedt uiterlijk 30 dagen na de datum van die beslissing of intrekking.
2. De bevoegde autoriteit raadpleegt, indien nodig of gepast via diplomatieke weg, de autoriteiten die in de afgelopen drie jaar uit hoofde van deze verordening een aanvraag voor een vergunning voor uitvoer, doorvoer, technische bijstandsverlening aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land of verlening van tussenhandeldiensten hebben afgewezen, indien die bevoegde autoriteit een aanvraag ontvangt voor uitvoer, doorvoer, technische bijstandsverlening aan een persoon, entiteit of instantie in een derde land of verlening van tussenhandeldiensten voor een transactie die in wezen identiek is aan die welke in zo'n eerdere aanvraag was vermeld, en zij van oordeel is dat een vergunning toch zou moeten worden verleend.
3. Indien de bevoegde autoriteit, na de in lid 2 bedoelde raadplegingen, beslist om een vergunning te verlenen, stelt de betrokken lidstaat de overige lidstaten en de Commissie onmiddellijk van deze beslissing in kennis en zet zij de aan die beslissing ten grondslag liggende redenen uiteen, waarbij in voorkomend geval informatie ter staving wordt verstrekt.
4. Indien een weigering om een vergunning te verlenen gebaseerd is op een nationaal verbod dat in overeenstemming met artikel 14, lid 1, of artikel 15, lid 4, is aangenomen, is dat geen beslissing tot afwijzing van een aanvraag in de zin van lid 1 van dit artikel.
5. Alle overeenkomstig dit artikel vereiste kennisgevingen geschieden via een beveiligd en versleuteld systeem voor informatie-uitwisseling.

HOOFDSTUK VI

Algemene en slotbepalingen

Artikel 24

Wijziging van de bijlagen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de bijlagen I tot en met IX te wijzigen. De gegevens in bijlage I inzake de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden gewijzigd op basis van de door de lidstaten verstrekte informatie.

Wanneer bijlage II, III, IV of V om dwingende redenen van urgentie moet worden gewijzigd, is de in artikel 30 neergelegde procedure van toepassing op overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Artikel 25

Verzoeken om goederen aan een van de goederenlijsten toe te voegen

1. Elke lidstaat kan bij de Commissie een met redenen omkleed verzoek indienen om voor wetshandhaving ontworpen of in de handel gebrachte goederen aan bijlage II, III of IV toe te voegen. Een dergelijk verzoek omvat informatie over:

- a) het ontwerp en de kenmerken van de goederen;
- b) alle doeleinden waarvoor deze kunnen worden gebruikt, en
- c) de internationale of nationale regels die zouden worden overtreden indien deze goederen voor wetshandhaving zouden worden gebruikt.

Wanneer een lidstaat een verzoek aan de Commissie richt, stuurt deze lidstaat dit verzoek ook aan de andere lidstaten door.

2. De Commissie kan de verzoekende lidstaat binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek vragen om aanvullende informatie te verstrekken, indien zij vindt dat het verzoek een of meer relevante punten niet behandelt of dat meer informatie over een of meer relevante punten noodzakelijk is. De Commissie vermeldt de punten waarvoor aanvullende informatie vereist is. De Commissie stuurt haar vragen aan de overige lidstaten door. De overige lidstaten kunnen de Commissie ook verdere informatie verstrekken voor de beoordeling van het verzoek.

3. Indien de Commissie van mening is dat er geen aanvullende informatie nodig is of, indien van toepassing, na ontvangst van de gevraagde aanvullende informatie, start de Commissie binnen twintig weken na ontvangst van de informatie, respectievelijk aanvullende informatie, de procedure voor het vaststellen van de gevraagde wijziging of informeert zij de verzoekende lidstaat over de redenen om dit niet te doen.

↓ 1236/2005 (aangepast)

Artikel 26

Uitwisseling van informatie tussen de autoriteiten van de lidstaten en de Commissie

1. Onverminderd artikel 23 stellen de Commissie en de lidstaten elkaar op verzoek in kennis van de maatregelen die uit hoofde van deze verordening worden genomen, en verstrekken elkaar alle relevante informatie waarover zij beschikken in verband met deze verordening, met name informatie over verleende en geweigerde vergunningen.
 2. Relevante informatie over verleende en geweigerde vergunningen omvat ten minste het type besluit, de gronden voor dat besluit of een samenvatting ervan, de namen van de ☒ ontvangers ☒ en, indien die niet dezelfde zijn, van de eindgebruikers, en de betrokken goederen.
 3. De lidstaten stellen, indien mogelijk in samenwerking met de Commissie, een openbaar jaarverslag op van hun activiteiten, waarin zij informatie verstrekken over het aantal ontvangen aanvragen, de goederen en landen waarop deze aanvragen betrekking hebben, en de besluiten die zij hebben genomen inzake deze aanvragen. Dit verslag bevat geen informatie waarvan de verbreiding naar de mening van de lidstaat strijdig zou zijn met de wezenlijke belangen van zijn veiligheid.
-

↓ 2016/2134 art. 1, punt 17
(aangepast)

4. De Commissie ☒ stelt ☒ een jaarverslag ☒ op ☒ dat bestaat uit de in lid 3 genoemde jaarlijkse activiteitenverslagen. Dat jaarverslag wordt voor het publiek toegankelijk gemaakt.
-

↓ 1236/2005

5. Behoudens de in lid 2 genoemde informatieverstrekking aan de autoriteiten van de andere lidstaat en de Commissie, laat dit artikel de toepasselijke nationale voorschriften betreffende vertrouwelijkheid en geheimhouding onverlet.
6. Indien de weigering om een vergunning te verlenen gebaseerd is op een nationaal verbod dat in overeenstemming met artikel 14, lid 1, is aangenomen, vormt dit geen geweigerde vergunning in de zin van de leden 1, 2 en 3 van dit artikel.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 18

Artikel 27

Verwerking van persoonsgegevens

Persoonsgegevens worden verwerkt en uitgewisseld overeenkomstig de regels die zijn vastgelegd in Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001.

↓ 1236/2005

Artikel 28

Gebruik van informatie

Onverminderd Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸ en de nationale wetgeving inzake de toegang van het publiek tot documenten wordt de uit hoofde van deze verordening ontvangen informatie alleen gebruikt voor de doeleinden waarvoor de informatie was gevraagd.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 19

Artikel 29

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 24 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 16 december 2016. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 24 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

¹⁸ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

6. Een overeenkomstig artikel 24 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

↓ 2016/2134 art. 1, punt 20

Artikel 30

Spedprocedure

1. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling treedt onverwijld in werking en is van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen wordt gebruikgemaakt van de spedprocedure.

2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 29, lid 6, bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onmiddellijk in na de kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Artikel 31

Coördinatiegroep voor de bestrijding van foltering

1. Er wordt een coördinatiegroep voor de bestrijding van foltering ingesteld waarvan het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt bekleed. Elke lidstaat wijst voor deze groep een vertegenwoordiger aan.

2. De coördinatiegroep onderzoekt alle vragen in verband met de toepassing van deze verordening met inbegrip van onder meer de uitwisseling van informatie over administratieve praktijken en alle vragen die door de voorzitter of door een vertegenwoordiger van een lidstaat aan de orde worden gesteld.

3. De coördinatiegroep voor de bestrijding van foltering kan, wanneer zij dit nodig acht, exporteurs, tussenhandelaars, verleneren van technische bijstand en andere relevante belanghebbenden waarop deze verordening betrekking heeft raadplegen.

4. De Commissie legt het Europees Parlement een schriftelijk jaarverslag voor over de activiteiten, onderzoeken en raadplegingen van de coördinatiegroep voor de bestrijding van foltering.

Bij de opstelling van het jaarverslag wordt naar behoren rekening gehouden met de noodzaak om geen afbreuk te doen aan de commerciële belangen van natuurlijke personen of rechtspersonen. De in de groep gevoerde discussies zijn vertrouwelijk.

Artikel 32

Beoordeling

1. Uiterlijk op 31 juli 2020, en vervolgens om de vijf jaar, beoordeelt de Commissie de tenuitvoerlegging van deze verordening en legt zij het Europees Parlement en de Raad een uitgebreid uitvoerings- en effectbeoordelingsverslag voor, waarin voorstellen tot wijziging ervan kunnen worden opgenomen. Bij de beoordeling wordt overwogen of de activiteiten van Unieonderdanen in het buitenland in het verslag moeten worden opgenomen. De lidstaten verstrekken de Commissie alle dienstige informatie ter voorbereiding van dit verslag.

2. In specifieke delen van het verslag worden de volgende zaken behandeld:

- a) de coördinatiegroep voor de bestrijding van foltering en de activiteiten van deze groep. Bij de opstelling van het verslag wordt naar behoren rekening gehouden met de noodzaak om geen afbreuk te doen aan de commerciële belangen van natuurlijke personen of rechtspersonen. De in de groep gevoerde discussies zijn vertrouwelijk;
- b) informatie over de maatregelen die door de lidstaten zijn genomen krachtens artikel 33, lid 1, en waarvan zij de Commissie in kennis hebben gesteld krachtens artikel 33, lid 2.

↓ 1236/2005 (aangepast)

Artikel 33

Sancties

1. ☒ De lidstaten stellen voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. ☒

2. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van alle wijzigingen ☒ van de voorschriften ten aanzien van sancties waarvan overeenkomstig artikel 17, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1236/2005 kennisgeving is gedaan ☒.

Artikel 34

Territoriale werkingsfeer

↓ 2016/2134 art. 1, punt 21
(aangepast)

1. Deze verordening heeft dezelfde territoriale werkingsfeer als de Verdragen, met uitzondering van artikel 3, lid 1, eerste alinea, artikel 4, lid 1, eerste alinea, de artikelen 5, 11, 13, 14, 16 en 18, artikel 20, leden 1 tot en met 4, en artikel 22, ☒ welke op de volgende gebieden van toepassing zijn ☒:

- het douanegebied van de Unie,
- de Spaanse gebieden Ceuta en Melilla,
- het Duitse gebied Helgoland.

↓ 1236/2005 (aangepast)

2. Voor de toepassing van deze verordening worden Ceuta, Helgoland en Melilla behandeld als deel van het douanegebied van de ☒ Unie ☒.

↓

Artikel 35

Intrekking

Verordening (EG) nr. 1236/2005 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage XI.

↓ 1236/2005 (aangepast)

Artikel 36

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op ☒ de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ☒.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter